

Nr 123

Av herr Tistad, om bostadsanskaffningslån med statlig garanti till statsanställda.

(Lika lydande med motion nr 141 i Andra kammaren)

Enligt kungl. kung. den 30 juni 1960 (nr 522) kan statlig anställningshavare under vissa förutsättningar beviljas lån med statlig garanti för förvärvande av bostadsrätt inom bostadsrättsförening (statligt bostadsanskaffningslån). Lånebeloppet får ej överstiga 20 000 kr. Lån beviljas utan borgensförbindelse eller annan säkerhet och utbetalas av postbanksmedel.

Det vanligaste fall då statligt bostadsanskaffningslån kan beviljas är då en statlig tjänsteman erhållit ändrad tjänstgöringsort och i samband därmed beviljats anstånd med omstationering. Vid sådant anstånd är tjänstemannen berättigad att åtnjuta traktamente, som enbart för de första tre månaderna uppgår till 3 735—4 155 kr., beroende på traktamentsklass.

Inom statsförvaltningen förekommer även under normala förhållanden omflyttning av personal i relativt stor omfattning, bl. a. i samband med befordran till högre tjänster. Den strukturomvandling som f. n. pågår och framdeles kan förväntas vid exempelvis försvaret, postverket och statens järnvägar föranleder många gånger betydande personalomflyttningar. På grund av rådande förhållanden på bostadsmarknaden uppstår ofta svårigheter för förflyttade anställningshavare att anskaffa lämplig familjbostad. I många fall kan det dröja ett år eller mer innan flyttning kan ske. Bosättning på två orter är ofta förenad med avsevärda olägenheter av ekonomisk och social art och medför ej sällan allvarliga påfrestningar för såväl den anställde som hans familj.

Det bör ligga i statens intresse som en god arbetsgivare att vidtaga alla rimliga åtgärder för att underlätta för sina anställda att vid byte av tjänstgöringsort erhålla bostad på den nya orten så snart som möjligt. Åtgärder som kan minska tiden för anstånd med omstationering är också ägnade att minska statens utgifter för traktamenten. Det kan därför ifrågasättas om inte möjligheterna till lån med statlig garanti för förvärvande av egen bostad bör vidgas. För en förflyttad anställningshavare ter sig många gånger inköp av en egnahemsfastighet som en bättre och snabbare väg att lösa bostadsfrågan än att förvärva en bostadsrättslägenhet, under förutsättning att erforderliga lån kan erhållas. Det synes vara rimligt att staten även i sådant

fall lämnar den förflyttade sitt stöd. Liknande hjälpåtgärder är icke ovanliga hos privata och kommunala arbetsgivare.

En utvidgning av de statliga kreditgarantierna till att även omfatta lån vid förvärv av egnahemsfastighet innefattar personalpolitiska och ekonomiska konsekvenser, som inte utan vidare kan överblickas. Det är också nödvändigt att noga avgränsa en sådan låneform från de lånemöjligheter som redan står en köpare av en egnahemsfastighet till buds. Detta talar för att frågan bör göras till föremål för en särskild utredning.

Med anledning av det anförda hemställer jag,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om utredning rörande beviljande av lån med statlig garanti till anställningshavare i statens tjänst, som erhållit ny tjänstgöringsort, för anskaffande av egnahemsfastighet på den nya orten.

Stockholm den 22 januari 1969

Eskil Tistad (fp)

Nr 124

Av herr **Brundin**, om *indexreglering av ingångsvärde m. m. vid beräkning av utskiftningsskatt.*

(Lika lydande med motion nr 148 i Andra kammaren)

Stockholm den 22 januari 1969

Paul Brundin (m)
